

Arrest

nr. 119 955 van 28 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE II DE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die respectievelijk verklaren van Belgische en Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 september 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 september 2013 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 oktober 2013 met referentienummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 9 december 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 december 2013.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché K. ECHATTI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: “Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”. Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor omdat het geen ontvankelijk middel bevat.”

Er dient echter op gewezen te worden dat door de Raad in de beschikking van 9 december 2013 die voormelde grond bevat, een materiële vergissing werd begaan. Uit het verzoekschrift blijkt immers dat dit ingediend en ondertekend werd door mevrouw P. D. K, de dochter van de persoon die het visum heeft aangevraagd. Overeenkomstig artikel 39/69, § 1, tweede lid, 7° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar advocaat. Mevrouw K.P.D. is geen advocaat en is tevens geen verzoekende partij. In dit verband dient immers te worden vastgesteld dat artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet stelt dat: “De beroepen bedoeld in artikel 39/2 (...) voor de Raad (kunnen) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.” Betreffend belang dient persoonlijk en rechtstreeks te zijn. Onder het persoonlijk karakter van het belang dient te worden begrepen de vereiste dat de verzoekende partij zich in een bepaalde rechtsverhouding ten opzichte van de bestreden beslissing moet bevinden. Er dient steeds een voldoende geïndividualiseerd verband te bestaan tussen de bestreden beslissing en de verzoekende partij zelf. Het rechtstreeks karakter van het belang heeft betrekking op de relatie die dient te bestaan tussen het nadeel en de bestreden beslissing. Het houdt in dat er een direct of rechtstreeks causaal verband moet vaststaan tussen beiden. *In casu* betreft het voorwerp van de voorliggende vordering de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 10 september 2013 waarbij de aanvraag tot afgifte van een visum, ingediend door de moeder, met name mevrouw S. A. K, wordt geweigerd. Betreffende beslissing heeft met andere woorden enkel betrekking op diegene wiens aanvraag *in casu* wordt geweigerd, met name de moeder, en heeft geen uitstaans met de dochter die voorliggende vordering heeft ingediend. Gelet op het ontbreken van een persoonlijk belang heeft het familielid van een vreemdeling aan wie een visum geweigerd werd niet de vereiste hoedanigheid om deze beslissing aan te vechten (RvS 19 augustus 2005, nr. 148 268). Het begrip hoedanigheid of procesbevoegdheid is “het vermogen een geschil bij de rechter aan te brengen met het verzoek er uitspraak over te doen” (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 137). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de dochter *in casu* niet de hoedanigheid heeft om met betrekking tot de bestreden beslissing een vordering tot nietigverklaring in te dienen nu de beslissing niet tegen haar gericht is, en zodoende niet als verzoekende partij in de zin van voormeld artikel 39/69, § 1, tweede lid, 7° kan worden beschouwd.

Zodoende komt het beroep onontvankelijk voor, gezien het verzoekschrift niet werd ondertekend door de verzoekende partij of haar advocaat, maar werd ingediend door een derde persoon die niet over de vereiste hoedanigheid beschikt.

Gelet op het feit dat voormelde beschikking van 9 december 2013 echter per materiële vergissing een andere grond bevatte, hebben de partijen niet de mogelijkheid gekregen met betrekking tot de hoger uiteengezette onontvankelijkheid gehoord te worden.

In het kader van een goede rechtsbedeling komt het gepast voor de debatten te heropenen en de partijen opnieuw op te roepen te verschijnen, teneinde hen de kans te geven zich over het bovenstaande uit te spreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De partijen worden hierbij opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 25 maart 2014 om 10 uur.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET